

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Kamila Tojnera a Mgr. Jana Kašpara v právní věci žalobce: **L.U.O.**, zast. Mgr. Radimem Strnadem, advokátem se sídlem Příkop 8, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4 (původně: Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie), v řízení o žalobě proti rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, ze dne 8.3. 2010 čj. CPR-16724-1/Č-2009-9CPR-C213,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění

Žalobce se žalobou podanou k Městskému soudu v Praze dne 12.4.2010 domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného uvedeného v záhlaví, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí o zrušení platnosti prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky podle ust. § 46 odst. 1 s odkazem na ust. § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o pobytu cizinců), vydanému Policií České republiky, Oblastním ředitelstvím služby cizinecké policie Brno, Inspektorátem cizinecké policie Brno pod č.j. CPBR-12168-7/CI-2009-064061, ze dne 9.10.2009.

Žalobce v žalobě namítá, že žalovaný nebyl oprávněn zamítnout jeho odvolání a potvrdit původní rozhodnutí správního orgánu 1. stupně, kterým byla zrušena platnost povolení k dlouhodobému pobytu žalobce na území České republiky, neboť k datu vydání rozhodnutí žalované již povolením k dlouhodobému pobytu, které mělo být zrušeno, nedisponoval.

Podle názoru žalobce je napadené rozhodnutí žalované nicotné, resp. lze důvodně pochybovat o tom, že je v souladu s právními předpisy. Výrokem rozhodnutí správního orgánu 1. stupně bylo rozhodnuto, že *"podle ust. § 37 odst. 1 písm. a) zákona číslo 326/1999 Sb. v souvislosti s ust. § 46 odst. 1 zákona číslo 326/1999 Sb. se ruší platnost prodloužení*

doby povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem výkonu manažer - účast v právnické osobě, neboť jmenovaný byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestního činu". Toto rozhodnutí správního orgánu 1. stupně bylo vydáno dne 9.10.2009, a s ohledem na podání odvolání žalobcem a následného vydání napadeného rozhodnutí žalovanou nabylo právní moci dne 12.3.2010. Žalobce na území České republiky pobýval na základě povolení k dlouhodobému pobytu č. CZE0491412 s platností od 1.2.2008 do 31.1.2010, přičemž tato skutečnost byla konstatována rovněž v rozhodnutí správního orgánu 1. stupně. Zákon o pobytu cizinců ovšem již sám vymezuje ukončení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, když toto povolení zaniká již samo o sobě přímo na základě zákona, a to uplynutím doby, na niž je doba platnosti stanovena. Uplynutím doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu takový pobyt z pohledu práva zaniká. V tomto případě tedy povolení k dlouhodobému pobytu zaniklo žalobci přímo ze zákona ke dni 31.1.2010. Uvedené bez sebemenších pochybností plyne z ustanovení § 42 odst. 6 z.č. 326/1999 Sb., podle kterého *"cizinec je oprávněn pobývat na území po dobu uvedenou v povolení k dlouhodobému pobytu"*. Tedy uplynutím vyznačené doby povolení k dlouhodobému pobytu na pobytovém štítku, který je cizinci vylepen do cestovního dokladu, již samo pozbývá toto povolení své platnosti, aniž by bylo potřeba cokoli dalšího. Jestliže z pohledu práva na základě zákonného textu pobyt zaniká již uplynutím samotné doby platnosti, pak již jej nelze po uplynutí doby platnosti rušit. Co totiž již jednou z pohledu práva zaniklo, nelze ještě jednou zrušit. Žalovaný tedy nemohl potvrdit rozhodnutí správního orgánu I. stupně, neboť účinky jejího rozhodnutí a tudíž i rozhodnutí správního orgánu I. stupně nastaly dnem doručení rozhodnutí žalovaného, což však již bylo v době, kdy povolení k dlouhodobému pobytu žalobce již zaniklo uplynutím doby a tudíž nemohly ani nastat účinky předpokládané ustanovením § 37 zákona č. 326/1999 Sb., které bylo použito při rozhodování správního orgánu I. stupně, a to z toho důvodu, že došlo ke zrušení něčeho, co již z pohledu práva neexistuje. Ustanovení § 37 zákona č. 326/1999 Sb. se vztahuje pouze na případy, kdy se povolení k dlouhodobému pobytu zruší v době, kdy je dlouhodobý pobyt ještě platný, tedy v době jeho platnosti.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že žalobu nepovažuje za důvodnou. K tvrzení žalobce, že rozhodnutím žalovaného bylo zrušeno rozhodnutí, kterým již žalobce nedisponoval, uvedl, že správní řízení ve věci zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu bylo zahájeno dne 16.09.2009. Dne 09.10.2009 bylo vydáno rozhodnutí o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, jehož platnost byla do 31.01.2010. Dne 29.10.2009, v zákonné lhůtě, bylo podáno proti zamítavému rozhodnutí odvolání, doplněné odůvodněním dne 30.11.2009, postoupené odvolacímu orgánu 14.12.2009. V průběhu odvolacího řízení, dne 06.01.2010, ve smyslu ustanovení § 47 odst.1 zákona č.326/1999 Sb., podal žalobce k ICP Brno žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem výkonu manažer- účast v právnické osobě. Dle ustanovení § 47 odst.2 uvedeného zákona, pokud doba platnosti víza k pobytu nad 90 dnů uplyne před rozhodnutím žádosti o povolení dlouhodobého pobytu, ačkoliv žádost byla podána ve lhůtě podle odstavce 1, považuje se vízum za platné do doby nabytí právní moci rozhodnutí o podané žádosti. Dle ustanovení § 44a odst. 3 zákona č.326/1999 Sb. se na prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu § 35 odst. 2 a 3, § 36, § 46 odst. 3 a 7 a § 47 vztahuje obdobně. Z uvedené skutečnosti je zřejmé, že podáním žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za stejným účelem, cizinec ve smyslu výše citovaného ustanovení prodloužil platnost svého povolení k pobytu, proto nelze napadené rozhodnutí odvolacího orgánu považovat za nicotné ve smyslu námitek žalobce. V případě, že by cizinec nepožádal v zákonné lhůtě o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, skutečně by platnost povolení zanikla žalobci ze zákona ke dni 31.01.2010. V daném případě podáním

žádosti dne 06.01.2010 cizinec prodloužil dobu platnosti stávajícího povolení do doby pravomocného rozhodnutí o podané žádosti.

V závěru vyjádření žalovaný uvedl, že žaloba je podána opožděně, neboť žaloba datovaná 06.04.2010 a označena Městským soudem "došlo dne 13.04.2010" proti rozhodnutí ŘSCP, které bylo doručeno zástupci účastníku řízení dne 12.03.2010, není podána v zákonné lhůtě.

Městský soud v Praze žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. O věci přitom rozhodl bez jednání, neboť s tím oba účastníci řízení souhlasili, resp. nevyslovili ve stanovené lhůtě nesouhlas.

S ohledem na to, že podle novely zákona o pobytu cizinců provedené zákonem č. 427/2010 Sb., přešla s účinností od 1. 1. 2011 působnost ve věcech povolování pobytu cizinců na Ministerstvo vnitra, jednal soud nadále podle § 69 s. ř. s. jako s účastníkem řízení s Ministerstvem vnitra, resp. s Komisí pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, která je odvolacím orgánem.

Pokud jde o včasnost podání žaloby, žaloba byla podána k poštovní přepravě (podle podacího razítka na obálce) dne 12.4.2010. Poslední den 30-ti denní lhůty dle ustanovení § 172 odst.1 zákona č. 326/1999 Sb., tj. den 11.4.2010, připadl na neděli, tak podáním žaloby následujícího pracovního dne tj. 12.4.2010 je lhůta po podání žaloby zachována.

V jediné žalobní námitce žalobce namítá, že rozhodnutím žalovaného bylo zrušeno rozhodnutí, kterému uplynula doba platnosti.

Ze správního spisu vyplývají tyto skutečnosti:

Rozhodnutí o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, jehož platnost byla do 31.01.2010 bylo vydáno **dne 09.10.2009**.

Odvolání podal žalobce dne 29.10.2009, doplněno odůvodněním dne 30.11.2009, a postoupeno odvolacímu orgánu dne 14.12.2009.

V průběhu odvolacího řízení, **dne 06.01.2010**, ve smyslu ustanovení § 47 odst.1 zákona č. 326/1999 Sb., podal žalobce k ICP Brno žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem výkoný manažer- účast v právnické osobě.

Podle ustanovení § 47 odst.2 zákona č.326/1999 Sb., pokud doba platnosti víza k pobytu nad 90 dnů uplyne před rozhodnutím žádosti o povolení dlouhodobého pobytu, ačkoliv žádost byla podána ve lhůtě podle odstavce 1, považuje se vízum za platné do doby nabytí právní moci rozhodnutí o podané žádosti.

Podle ustanovení § 44a odst.3 zákona č.326/1999 Sb. se na prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu § 35 odst. 2 a 3, § 36, § 46 odst. 3 a 7 a § 47 vztahuje obdobně.

Z výše citovaných ustanovení vyplývá, že v důsledku podání žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za stejným účelem, žalobce si ve smyslu výše citovaného ustanovení prodloužil platnost svého povolení k pobytu, proto soud

nepovažuje žalobou napadené rozhodnutí odvolacího orgánu za nicotné ani za nezákonné.

Nutno přisvědčit argumentaci žalovaného, že v případě, že by žalobce v zákonné lhůtě o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu nepožádal, pak by platnost povolení k dlouhodobému pobytu žalobci zanikla ze zákona ke dni 31.01.2010.

V projednávaném případě si však žalobce podáním žádosti dne 06.01.2010 prodloužil dobu platnosti stávajícího povolení a to až do doby pravomocného rozhodnutí o podané žádosti, proto se nezakládá na pravdě tvrzení žalobce, že platnost povolení k dlouhodobému pobytu v době rozhodování odvolacího orgánu zanikla.

Vzhledem ke shora uvedenému soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. června 2013

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v.r.
předsedkyně senátu